

توقيع خطاب به محمد شاه قاجار از ماكو

حضرت باب

نسخه اصل فارسی

توقيع سوم خطاب به محمد شاه قاجاری (ماكو) -
من آثار حضرت باب - بر اساس نسخه عهد اعلی
صفحه 299 - 304

تذکر: این نسخه که ملاحظه میفرمائید عینا مطابق
نسخه خطی تایپ گشته و هرگونه پیشنهاد اصلاحی
در قسمت ملاحظات درباره این اثر درج گردیده
است.

هو المتکبر العلی الاعلی

حمد و سپاس بمثل و قیاس حضرت قیومی را سزااست که لم یزل بوده و شیئی در ساحت قدس کبریائی او
نبوده و لا یزال بعلو کافوریه کینونیت ذات ازلی خود هست و شیئی در عالم بحت با او نیست الان کان
الله بمثل ما کان اشهد ان لا اله الا هو لیس کمثله شیء و هو العلی الکبیر و اشهد ان اعلی وصف الممكنات
لديه افک بحت و عدم صرف و انه کما هو علیه لن يعرفه احد ولن یوحده عبد ولا یمکن ذلك فی الامکان

ORIGINAL

لان ما هو الممكن في علمه هو خلق في ملكه لم يزل هو معروف عند نفسه ولم يك غير حتى يعرفه وان ما وجد بالانشاء لا من شيء وذوت بالابداع ولا عن شيء هو مذكور في صقع حدوثه وموجود في امكنة حدوده وهو عند جاعله عدم بحت وفناء صرف لم يك الا كقبل وجوده وان الله هو اجل من ان يعرف بغيره او ان يوصف بسواه سبحانه لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الحامدين واشهد ان محمدا صلي الله عليه واله هو اول ذكره الذي ابدعه لنفسه واخترعه لولايته وارتضاه لسلطنته واصطفاه لرسالته وجعله قائما على مقام مليك فردانيته منفردا عن الشباهة من ابناء الجنس والمثل اذ هو لن يقترن بجعل الابداع ولا يوصف بنعوت العباد وليس كمثل شيء وهو المتكبر الستار چگونه ممكن است عرفان طلعت وجهه ازل وثناء كنهه ذكر اول وحال انكه به عرف العارفون بان الله هو اجل واكبر من ان يعرف او يوحد فتعالى اية البحت ذات الحي من ان يفد بفنائها اعلى شواخ الجوهريات او ان يصعد الى جنبه منتهى درك المجردات وهو فوق كل شيء ومعه ولا يعرفه احد الا الله جاعله وهو الغني المتعال واشهد لمظاهر نفسه اوراق شجرة اللاهوت وقصبات الثلاثة والعشر في اجمة الجبروت بما شهد الله لهم في علم الغيب حيث لا يحيط بعلم ذلك احد الا الله واعترف لديه بان ما سواهم من الممكنات لديهم عدم بحت وان اذكر كظل فيء بل استغفر الله واتوب اليه من ذلك التحديد الكثير وان غاية مقام الذاكرين هي عجز البحت لدى ظهورهم وان منتهى رتبة العارفين وهو فقر البحت عند بابهم فاسئل الله ان يسلم عليهم بما هو في علمه بان توحيده ونبوة حبيبه وولاية اوصياء رسوله صلوة الله عليهم لم يظهر الا بمرات رابع لم يك نفسه الا ظهور مرآيا ثلثة ولذا خلقني الله من طينة لم يشارك فيها احد واعطاني ما لا يدركه الباغون ولم يقدر ان يعرفه الموحدون الا بعجز صرف عند اية من اياتي ولو لم اعرفك بما وهب الله لي ما حدثك بنعمة ربي ولما اخاف الله ربي وان الاجل اقرب كل شيء الى العبد اعرفك لثلا كنت تارك حكم من بقية الله مولاك العظيم وكفى بالله علي شهيدا الا انني انا ركن من كلمة الاولى التي من عرفها عرف كل حق ويدخل في كل خير ومن جهلها جهل كل حق ويدخل في كل شر فوربك رب كل شيء رب العالمين من عمر كل ما يمكن في الامكان ويعبد الله بكل عمل خير احاط به علم الله ويلقى الله وكان في قلبه اقل مما يحصي علم الله بغضبي فيحبط كل عمله ولا ينظر الله اليه ويسخطه وكان من الهالكين لان الله قد جعل كل خير احاط به علمه في طاعتي وكل نار يحصيا كتابه في معصيتي وان اليوم كاني اشاهد في مقامي هذا كل اهل محبتي وطاعتي في غرفات الرضوان واهل غباوتي في دركات النيران ولعمري لولا الواجب من قبول امر حجة الله روي ومن هو في علم الله فداه ما اخبرتك بذلك فوعزته وفضل الله عليه قد جعله الله كل مفاتيح الرضوان في يميني وكل مفاتيح النيران في شمالي بل ان امر الله في حقي اكبر من ذلك لو كشف القناع عنه لا يؤمن به الا من اخذ الله عنه ولايته وان مجمل الذكر انا النقطة التي بها ذوت من ذوت وانني انا وجه الله الذي لا يموت ونوره الذي لا يفوت من عرفني ورائه اليقين وكل خير ومن جهلني

ورائه السجين وكل شر وان موسى عليه السلام لما سئل الله ما سئل قد تجلى الله على الجبل بنور احد من شيعه علي عليه السلام كما صرح بذلك حديث المشهور من قصص النور وهو والله نوري لان عدة اسمي مطابق باسم الرب الذي قد قال الله سبحانه واذ تجلى ربك للجبل ولا تعظم في نفسك ذلك لان بقي لنفسي ذكر ربك ذو الجلال والاكرام واصل غرض حجة خداوند صاحب الزمان روحي وما هو في علم ربي فدا تراب محضر قدسه انست ظاهر شود وعده حضرت الجبار كه در قران فرموده در سوره اسرى فاذا جاء وعد اوليها بعثنا عليكم عبادا لنا اولي باس شديد فجاسوا خلال الديار وكان وعدا مفعولا وحضرت امام عليه السلام در تفسير ايه شريفه ميفرمايد الى ان قال قوم يبعثهم الله قبل قيام القائم عليه السلام ما يدعون وترا لال محمد الا قتلوه قسم بحق فرد احد كه بمن عطا نفرموده حجت خداوند ايات وعلامات ظاهره را الا انكه كل اطاعت نمائند امر او را واز ان عباد گردند كه طلب نمائند ثار حضرت سيد الشهداء عليه السلام را وبمن فتنه هاى وارده اخبار ظاهر شد چنانچه لا يعد ولا يحصى مسطور است واز ان جمله است كه حضرت ميفرمايد لا بد من فتنه يسقط فيها كل بطانة ووليجه حتى يخرج عنها من يشق الشعر بشعرتين حتى لا يبقى الا نحن وشيعتنا و در حديث ديگر ميفرمايد لا يكون الامر وان يذهب ثلث الناس ودر حديث ديگر عشر ميفرمايد فوالذي نفسي بيده صدقوا محال مشية الله والسن وحيه قد خرجوا من الدين عباد الذين لا يظنون ان يعصي الله ربهم طرفه عين من حيث يحسبون انهم مهتدون قسم بحق مطلق كه اگر كشف غطا شود مشاهده مينمائي كل را در همين دنيا در نار سخط خداوند كه اشد و اكبر است از نار جهنم الا من استظل في ظل شجر محبتي فانهم لهم فائزون واين امريست كه حضرت صادق عليه السلام ميفرمايند و در حديث مشهور مفضل كه از علامات رجعت است سؤال مينمايد ميفرمايند يظهر في سنة ستين امره ويعلو ذكركه خداوند شاهد است كه مرا على نبود زيرا كه در تجارت پرورش نموده بودم ودر سنه ستين قلب مرا مملو از ايات محكمه وعلوم متقنه حضرت حجة الله عليه السلام فرمود تا انكه ظاهر كردم در ان سنه امر مستور وركن مخزون را بشانى كه از براى احدى حجتى باقى نماند ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة و در همان سنه رسول وكتاب بحضور انحضرت فرستادم كه انچه لايق سلطنت است در امر حجة حق اقدام شود واز انجائيكه مشية الله بر ظهور فتنه صماء دهماء عمياء طخياء قرار بود بحضور نرسانيده اند ومانع شده اند اشخاصيكه خود را دولت خواه دانسته اند تا الى الان كه قريب چهار سال است كما هو حقه احدى بحضور معروض نداشته الان چون اجل قريب است و امر دين است نه دنيا رشخهء بحضور معروض داشته شد قسم بخداوند كه اگر بدانى در عرض اين چهار سال چها بر من گذشته است از حزب وجند حضرتت نفس را بنفس نميرسانى از خشية الله الا وانكه در مقام امر حجة الله برائى وجبر كسر انچه واقع شده فرمائى در شيراز بودم از خبيث شقى حاكمش ظلمها ديدم كه اگر بعضى از ان را مطلع شوى هر اينه بعدل انتقام كشى زيرا كه بساط

سلطنت را بظلم صرف الی یوم القيمة مورد سخط الله نمود و از کثرت طغیان شرب نمرش که هیچ حکمیرا از روی شعور نمیکرد خائفا مضطرا بیرون آمده بعزم حضور کثیر النوران بساط جلالت تا آنکه مرحوم معتمد الدوله بر حقیقت امر مطلع شده و آنچه لازمه عبودیت و خلوص بالنسبة الی اولیاء الله بود بجای آورد و بعضی از جهال بلدش چون در مقام فساد برآمدند مدتی در عمارت صدر مستورا اقامه بحق الله مینمود تا آنکه با رضاء الله بمحل فردوس خود متصل گشت جزاء الله خیرا شکی نیست که سبب نجات از نار جهنم و حق الناس همین عمل شد و بعد از صعود ان به عالم بقا گرگین شقی با پنج نفر هفت شب بلا اسباب بتزویر و قسمهای دروغ و جبر صرف حرکت داده فاه اه مما قضی علی تا آنکه از جانب انحضرت حکم بسفر ما کو آمد بلا آنکه يك مالی باشد که سوار شوم فاه اه قضی ما قضی حتی نزلت القرية الجاهل اهلها قسم بسید اکبر که اگر بدانی در چه محل ساکن هستم اول کسیکه بر من رحم خواهد حضرتت میبود در وسط کوهی قلعه ایست و در ان قلعه از مرحمت ان حضرت ساکن و اهل ان منحصر است بدو نفر مستحفظ و چهار سگ حال تصور فرما که چه میگردد الحمد لله کما هو مستحقه قسم به حق الله که ان کسیکه راضی باین نوع سلوک با من شده اگر بداند با چه کس است هرگز فرحناک نشود الا اخبرک بسر الامر کانه احبس کل النبیین والصدیقین والوصیین وما احاط به علم الله من عباده المتقین وظلم علیهم ولم یبقی فی علم الله ذنب الا وقد احتمله لان الله قال من قتل مؤمنا فکانما قتل الناس جمیعا وقال امام علیه السلام ان ادنی القتل ان یرد حاجة اخیک اذا سئلتک فاه الان فانظر ماذا ترى الله اکبر من سخط الله و حال آنکه بعد از آنکه مطلع شدم باین حکم نوشته بحضور مدیر ملک فرستادم که والله بقتل برسان و سر مرا بفرست هر جا که میخواهی زیرا زنده بودن و بلا جرم بمحل مذنبین رفتن سزاوار نیست از برای مثل من اخر جوابی ندیدم چه که یقین است که جناب حاجی بکما هی امر علم نرسانیده والا قلوب مؤمنین و مؤمنات را بلا حق محزون نمودن اشد است از تخریب بیت الله و قسم بحق امروز منم بیت الله واقعی و کل خیر من احسن بی فکانما اساء بالله و ملائکته و اولیائه بل ان الله و احبائه اجل مقاما من ان یصل بفنائهم خیر احد او شر بل الی یصل کل ما یصل و ما وصل الی فهو یصل الی نفس الواصل فوالذی نفسی بیده انه یسجن الا نفسه لان ما کتب الله علی یقضي ولن یصیبنا الا ما کتب الله فویل لمن یجری الشر من یدیه و طوبی لمن یجری الخیر من یدیه و ما اشکوا الی احد الا الله لانه خیر الفاصلین و لیس لاحد قبض ولا بسط الا به و هو القوی العزیز مجمل قول آنچه انسان تمنا دارد از خیر دنیا و آخرت نزد من است و اگر کشف حجب شود محبوب کل منم و احدی مرا منکر نخواهد شد ولی این ذکر عجب نیارود حضرتت را بلکه مؤمن و موحدی که ناظر بخداوند است ماسوی را عدم بحت میبیند و قسم بحق که به قدر خردلی تمنای مال از انحضرت ندارم و مالک شدن دنیا و آخرت را شرک محض میدانم زیرا که سزاوار نیست موحد غیر را نظر نماید چه جای آنکه مالک شود او را و یقین میدانم

که مالکم کل موجود ومفقود را بتملیک حی معبود و بقدر تسع عشر خردلی شرك بخداوند نیاورده ام
 و ذنب او را نکرده ام و راضی بظلم نشده ام ومع ذلك در این جبل فرد مانده ام و بمواقفی آمده ام که
 احدی از اولین مبتلا نشده اند و احدی هم از مذنبین متحمل نشده فحمد الله ثم حمدا لا حزن لي لاني
 في رضاء مولاي وربى وكاني في الفردوس متلذذ بذكر الله الاكبر و ان ذلك من فضل الله علي والله ذو
 الفوز الكبير بحق خداوند که اگر آنچه میدانم کل سلطنت دنیا و آخرت می‌دهی بر اینکه مرا راضی نمائی
 در اطاعت و دو مطلب عمده هست مرا بانحضرت یکی در امر دین و ان اینست که سلطان شوی قومیرا
 که در قران خداوند اولی باس شدید در حق ایشان فرموده و رحم کنی نفس خود را از سخط خداوند
 در قیامت فاین ذو القرنین و سلیمان و ملکهما ان الدنيا تفتى و کل الی الله یحشرون و اگر قبول نفرمائی
 خداوند عالم کسی را مبعوث فرماید لاقامة امره و کان وعد الله مفعولا و یکی در امر دنیا است چون
 خائفم از حق که ترك عهد شود اینست که مرحوم معتمد شبی خلوت نمود حتی ملا احمد را هم امر
 نمود بیرون رود بعد از ان گفت میدانم کل اموالم ظلم است و مالک او حجة خداوند است حال کل را
 و امیدگذارم به او و از تو اذن می‌طلبم در تصرف او و امروز غیر از تو حقی عالم نیستم حتی آنکه انگشترهای
 دستش را بیرون آورد و داد و من قبول نموده و رد نمودم باو و توبه‌ء او را قبول نموده اذن دادم که
 تصرف نماید اشهد الله و کفی به شهیدا حال هم يك دينار او را من نمی‌خواهم مال حجة است کل اموال
 او هر قسم لایقست ان حضرت در اموال ان امر فرماید و من امروز از عهده قبول برآمده بد کران هر
 قسم سزاوار است فرمایند و از انجائیکه خداوند در دنیا از برای هر امری دو شاهد قرار داده عرفا
 و علمای دوست بسیارند ولی انجائیکه معروف حضورند طلبیده مثل جناب اقا سید یحیی و جناب اخوند
 ملا عبدالخالق و از بینات این امر سؤال فرموده تا آنکه آیات و نوشتجات را بحضور آورده کما هو حقه
 بیان نمایند اگر چه کفی بالله شهیدا علیا ولی بعد از این بظاهر جزئی نمانده الا آنکه حجت در او بالغ شده
 و این هر دو یکی قبل از امر مرا شناخته و یکی بعد از ظهور امر و هر دو از خلق و خلق من مطلعند از
 این جهت اختیار ایشان شده و کل عرفا و اهل خبر خبر از این امر داده اند حتی آنکه جفار هندی علی
 ما کتب الی احد باسم نوشته در ازمنة قدیمة و ان من اشعاره هو هذا یحییء رب لکم فی النشأتین لیحیی
 الدین بعد الرء و غین فاضرب نفس هو فی عد نفسه فهذا اسم قطب العالمین خذ المح قبل مد بعد ضم
 فادرجها تحت المدرجین حتی آنکه در بیست سال قبل ورود شهر اذربایجان در رؤیا دو نفر نقل نموده اند
 وهو علی ما سمعت ندا تسع و مائین بعد الالف تجد امرا امره لا فی السلف من ولی او نبی مرسل بل من
 النسلین اولاد الخلف اگر چه اینها ذکر نیست از برای قلوب ضعیفه والا مقامیکه از قلم من در شش
 ساعت هزار بیت مناجات جاری گردد که احدی از عرفاء و علما قادر بر فهم معنی ان نیستند و احدی
 فرق بادعیه اهل بیت عصمت نماید و ایاتی از فطرت و قدرت و قوت جاری میشود که کل من علی

الارض من سلسلة الرعية قدرت نداشته بر ايتان اياتي مثل انچه احتياج است باين ادله و حال انكه باذن بقیة الله نوشتم بدو نفر عالم در یزد فوت مرحوم معتمد را قبل از وقوع بهشتاد وهفت يوم قبل وكفی بالله علیه شهيدا و هر گاه خواهم عجزی نداشته و ندارم بفضل الله از امری و عالم هستم بما اعطاني الله من جوده اگر خواهم ذکر نمایم کل امور حضرتت را در هر مقام ولكن ذکر نکرده و نمیکنم تا انکه تمیز داده شود حق از غیرش و ظاهر شود صدق کلام باقر علیه السلام لا بد لنا من اذربایجان لا يقوم لها شيء فاذا كان كذلك فكونوا احلاس بیوتکم والبدوا ما البدنا فاذا تحرك متحرك فاسعوا اليه ولو حبوا على الثلج واستغفر الله من وجودي وما نسب الي واقول ان الحمد لله رب العالمين